

Jeg er lidt ked af den måde, som hr. Flemming Hansen sagde det med, at jeg ikke havde gidet svare. Jeg forstår efter sådan lige at have konstateret, at det er et spørgsmål, der er stillet i udvalget vistnok i sidste uge, og jeg synes, at man kan beskyldte os for meget, men ikke med rette, at vi ikke gør os umage for at svare Folketingets Skatteudvalg så hurtigt som overhovedet muligt.

Jeg tror, at hvis man prøver at kigge over en årrække, så vil det være svært at finde nogen periode, hvor det med konsekvens er lykkedes at svare så hurtigt, som vi gør, og vi gør os bestræbelser for at gøre det. Men jeg håber også på en vis forståelse for, at der er – hvilket vi alle sammen er involveret i – ganske mange bolde i luften, og vi får ikke lige pludselig et meget stort mandskab stillet til rådighed.

Jeg kan nemlig sige, at de folk ovre i Skatteministeriet, som betjener ikke kun mig, men også i mange sammenhænge Folketinget, faktisk knokler ganske meget og ofte har meget lange dage. Det vil jeg i hvert fald godt nævne her, når der kan ligge en kritik, som jeg hørte det, fra hr. Flemming Hansen. Det er jeg ked af, for vi gør os umage for at svare hurtigt.

Men vi vil ikke vente til jul med grænsehændelsrapporten, og jeg forventer, at i løbet af en 14 dages tid skulle den meget gerne være endeligt klar, ikke i trykt udgave, for det tager med den størrelse, den har, ganske lang tid. Men lige så hurtigt, vi kan sige, vi har det endelige resultatet, så vil jeg meget, meget gerne delagtiggøre både Folketinget og offentligheden i de oplysninger, som vi kan udlede af rapporten. Så tak for muligheden for lige at sige det her i Folketinget.

Jeg er enig med fru Mariann Fischer Boel i, at jeg tidligere har tilkendegivet, at vi tilstræbe at komme med grænsehændelsredegørelsen inden udgangen af oktober. Det er ikke, fordi vi sidder og gemmer den, eller fordi vi ikke er parate til at offentliggøre den lige så hurtigt, vi har den færdig, for det er vi. Det er, fordi der har været et meget stærkt pres, ikke mindst på de medarbejdere, som på det her område også har skullet løse en række andre opgaver.

Så vil jeg selvfølgelig sige tak til det pæne flertal, der har støttet forslaget. Tak til de partier, vi har aftaler med i forbindelse med finansloven: hr. Aage Frandsen, fru Sonja Albrink og hr. Frank Aaen, men bestemt da også en meget stor tak til hr. Flemming Kofod-Svendsen fra Kristeligt Folkeparti. Jeg synes faktisk, det er flot, at Kristeligt Folkeparti, der ikke er deltager i afta-

lerne, siger: Vi går ind og støtter nogle forslag, som vi erkender koster nogle penge, og så føler vi os også forpligtet til at være med til at finde finansieringen.

Det må jeg altså sige er en holdning til at få tingene til at hænge sammen og en ansvarlighed i forhold til økonomien, som jeg i allerhøjeste grad tager hatten af for, og jeg synes, den er værd at kvittere for. Jeg kunne ønske, at der måske var andre partier her i Folketinget, ud over Kristeligt Folkeparti og de partier, som er deltager i aftalen her, der havde den samme indgang.

Så har der været en stor diskussion om først og fremmest sodavand, hvordan vi skulle indrette os fremover.

Hr. Frank Aaen spørger: Hvad er på sigt, når vi taler om eventuelt at kunne indrette os med en værdiafgift? Jamen på sigt er, at vi har sat et arbejde i gang for at vurdere, om det er muligt, om det kan håndteres, for det er jo et spørgsmål om, hvor afgiften skal pålægges. Er det i engrosledet eller hos producenten eller ude hos detailledet? Hvor er det egentlig, at avancerne, som er en del af det problem, vi diskuterer her, pålægges?

Og jeg vil sige, at skulle man ud i detailhandelen, så ville jeg stærkt advare imod, at man laver det, for så skal vi ud og lave et stort indviklet system, som vi skal involvere en masse i.

Så det er disse undersøgelser, vi har sat i gang, og det er klart, at vi vil dele resultatet med de partier, vi har aftalt det her med, lige så snart vi har det. Det bliver ikke i morgen eller i overmorgen, men vi fremskynder det mest muligt, og så vil vi selvfølgelig dele resultatet og vurdere i fællesskab, om det giver et grundlag for en sådan omlægning, hvor vi har signaleret, at hvis det kan gøres, er vi parate til positivt at gå ind i en sådan overvejelse.

Så har der været diskussion om grænsehændelen, også i forhold til Coca-Cola og andre drikke af tilsvarende karakter. Lad mig sige, at jeg vil prøve at få en aftale med erhvervsministeren, om vi ikke kan få kigget lidt mere på de her konkurrenceforhold.

De prisforskelle, som hr. Flemming Hansen nævner, hvor 1,5 l Coca-Cola koster 9 kr. lige syd for grænsen og koster 19 kr. i Danmark, der er det altså en meget, meget beskeden del af den prisforskel, der skyldes afgifter. Og jeg spørger en gang imellem mig selv, om der måske er nogle ting, som ikke bare er noget, vi kan bede dan-